

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Θ' 862 Ίδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ Δευτέρα 1 Αυγούστου 1932

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΗΣ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Είπα γινώσκον, γνωστώτατον, ότι η λεγομένη «Ελληνική Δημοκρατία», έργον του κ. Αλεξ. Παπαναστασίου, του Κονδύλη, του Χατζή κυριακού και του Παγκάλου, υπό την προστασίαν του Πλαστήρα, και άπώτερον του Βενιζέλου, δεν υπήρξεν έργον έθνικόν, έργον της βουλής, σέως του ελληνικού Λαού, ο οποίος οδδόλως ήρωτήθη ποτέ, αν έστραγγε την Βασιλείαν του, ή επιθύμει Δημοκρατίαν τσιαούτης κατασκευής, και αν ήγιναι κάποτε, κατά τας αρχάς του 1923, ένα ψευτοδημοψήφισμα, του κ. Αλ. Παπαναστασίου πρωθυπουργούτος, υπό τας στρατιωτικάς λόγχας και την άπειλην λογιζομένου παντός εναντιοφρονούντος ψυχοφύρου, αυτό δεν σημαίνει, διότι «Ελληνικός Λαός» είχε βαρυνθήτην Βασιλείαν και επιθύμει Δημοκρατίαν! Ηδη μοκρατία αυτή, την οποίαν δεν όνομαζομεν «Ελληνικήν» αλλά «Βενιζελικήν» δεν έχει ρίζας εις τας ελληνικάς καρδιάς είναι ένα νεάπλασμα εις τον οργανισμόν του ελληνικού Έθνους, το όποιον στεκεται διά του Βενιζελισμού, και ζή διά του Βενιζελισμού και θά ζήση όσον και ο Βενιζελισμός.

Ο άειμνηστος Βασιλεύς Γεώργιος Α' είχε ως έμβλημα του θυρεού του τό :

«Ισχύς μου ή Αγάπη του Λαού»

Οι δε κατασκευασταί της Βενιζελικής Δημοκρατίας έχουν ως έμβλημα τό :

«Η Δημοκρατία ισχύει διά των Στρατιωτικών Λογχών»!

Και από του Δεκεμβρίου του 1926, ότε εισήλθεν εις την Βουλήν το Δα'ικόν Κόμμα, οι κατασκευασταί της εν λόγω Δημοκρατίας, την οποίαν ο ελληνικός Λαός ήσθάνθη βαρείαν και καταθλιπτικήν επί του τραχήλου του, βαρύτεραν και της τυραννικωτέρας Μοναρχίας, πασχουν διηνεκώς εκ του επιόλου της Βασιλείας, όνειρεύνονται στάσεις εναντίον των, εκ μερους του Δα'ικού Κόμματος, του όποιου τουδ; Αρχηγούς είχαν δολοφονήσει αυτοί ούτοι εις το πεδίον του Γουδή, διά της μεθόδου της αποφάσεως ενός καινούργου και άκαθέτου Στρατοδικαίου, διηνεκώς έκτοτε εις κάθε νύκην του Δα'ικού Κόμματος εν τη συνειδήσει του ελληνικού Λαού, και εις κάθε κατήφορον του Βενιζελικού Κόμματος, βαίνοντες προς τον έκμηδενισμόν του, προς την δύσιν του, προς την καταστροφήν του και την ήλθειν του, κραυγάζουν, ως χήνες του Καπιτωλίου : «Κινδυνεύει ή Δημοκρατία μας από το Δα'ικόν Κόμμα!» Θάνατος, λοιπόν, εις το Δα'ικόν Κόμμα! Το

δε Δα'ικόν Κόμμα, κόμμα νομοταγές και κόμμα περισυλογής των ναυαγίων και των καταστροφών, τας οποιάς επέφεραν ο Βενιζέλος μετά Κόμμα του, το κόμμα της σπατάλης και καταχρήσεων, άπειλείται δι' έξοντώσεως, διά μέσων θερμών και άθεμίων, ως άποσκοπούν και άργαζόμενον εναντίον της δήθεν λαοπροβλήτου των Βενιζελικής Δημοκρατίας!

Οι κατασκευασταί της Βενιζελικής Δημοκρατίας και ιδίως ο Βενιζέλος και ο Πλαστήρας, τρέμουν πρό της ιδέας της ήττης των, κατά τας προκειμένας βουλευτικές και τμηματικές γερουσιαστικές έκλογάς και μηχανώνται διάφορα μέσα προς τροποποίησιν του Έθνους, ένα των όποιων είναι και ή άναβίσις και ή λαζαροποίησις του άπαισίας μνήμης Στρατιωτικού Συνδέσμου, υπό την προστασίαν των ενόχων φυγάδων του Μικρασιατικού Μετώπου, των έκθρονιστών δύο νομίμων και συνταγματικών Βασιλέων, και των τουφεκιωτών των Έξ έθνικών μεγαλομαρτύρων, όπισθεν των όποιων φυγάδων, έκθρονιστών και τουφεκιστών ισταται ολόσωμος αυτός αυτός ο Βενιζέλος. Αφ' ενός, μόν άπειλούν, διά του Στρατιωτικού Συνδέσμου, διά δικτατορίας, διά καταλύσεως παντός νόμου και θεμιτού, προς ζημίαν του Δα'ικού Κόμματος, και των δημοκρατικών αντιρρήσεων Κομμάτων, και αφ' άλλου διαψεύδουν άσυστόλως και άναίδως την άνασύστασιν του Στρατιωτικού Συνδέσμου, εις τα πράγματα βόουν περί του εναντίου! Ναί, άνασυστάσθη ο Στρατιωτικός Σύνδεσμος, υπό τουδ; γνωστούς παράγοντας, άλλ' οι όλαδοί του εν έναργεία στρατιωτικοί, άποτελούν οίκτραν μειονότητα, διότι ο Στρατός, Σώμα έθνικόν και ούχι βενιζελικόν, άποδομιάζει τους έργάτας του, καταγινομένος εις έργα του.

Και όλος αυτός ο ύόρυβος της άνασυστάσεως, της άναβίσεως και της λαζαροποιήσεως του Στρατιωτικού Συνδέσμου είναι μία μεγάλη, μεγάλη μπλόφα προς τροποποίησιν των αντιβενιζελικών Κομμάτων και ιδίως του Δα'ικού. Παρήλθεν ο καιρός των στρατιωτικών Κινήματων και παρήλθεν άναπιστραπτε. Ο Στρατός εν τφ συγκόφ του δεν παροργνίζει πλέον. Και, το σπουδαιότερον, δεν υπέρχουν χρήματα εις τα Τμείρα του Κράτους διά να κινήσουν την κρατικήν μηχανήν οι διάφοροι βενιζελικοί μαράγοντες!

Μπλόφα, λοιπόν, και μόνον μπλόφα ή άνασυστάσις του άπαισίας μνήμης Στρατιωτικού Συνδέσμου!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

τέως βουλευτής Ιωαννίνων και νυν ύποψήφιος βουλευτής

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ των Φιλιατών, δ' γανον, ως γνωστόν του χάριν του Μπότσαρη έκλεγέντος γερουσιαστού Μπέμπη, πώς λύει το ζήτημα της Ήπειρωτικότητας του άριστήν έν έκλεγέντος υπό του Βενιζέλου γερουσιαστού κ. Αλ. Μυλωνά, άντιστρέφουσα το Ήπειρωτικόν ρητόν :

—«Πεϋθε είσαι κόρη μου ;

—«Απ' έκει, πύοναι κι' ο ξνδράς μου!

Ω, έξή; σοφιστικώτατα :

—«Αποϋθε είσαι γυιόκα μου ;

—«Απ' όπου κι' ή γυναικα μου!»

Αρα, διότι ο Μυλωνάς σναξεύχθη την θυγατέρα του Ήπειρώτου Στρατηγού Δαγληή, έργινε Ήπειρώτης? Μωρία με περικεφαλαία!

Κατά τον μωρόν τοϋτον συλλογισμόν διαν ένας Έλληνας συζευχθή με Κινέζα, γίνεται Κινέζος, με Τούρκισσα γίνεται Τούρκος και με Βουλγάρα γίνεται Βούλγαρος κτλ.

Αφ'ερμ Βού—γίδι με τον φρεφά, πώβγαλες. Αφ'ερμ! Βαλαή? πολύ σοφός άνθρωπος είσαι? Αφ'ερμ!

Ο ΔΑΥΙΔ λέγει ότι ή Αλήθεια έξέρχεται εκ στόματος νηπίων και θηλαζόντων, και εκ στόματος Βού—γίδι μαθάνομεν ότι ο γερουσιαστικοϋς εις υπό του κ. Μπότσαρη κ. Π. Μπέμπης, συμπράκτωρ του βουλευτού Δούλη, ύποστηρίζει τον κ. Μυλωνά εν Φιλιάταις, και διά να ύποστηρίξουν οι κ. κ. Μπέμπης και Δούλης τον κ. Μυλωνά, διότι δεν υπάρχει κάρμια άμφισβήτησις περί της Βενιζελικότητος των, έλεται, κατά λογικώτατον συνειρόν, διότι άρχηγός του δήθεν Άρροτικού Κόμματος κ. Μυλωνάς είναι κρυφός βενιζελικός, υπό την προσωπίδα του Άρροτισμού υπερχείλει δείξαι? Εκ στόματος, λοιπόν νηπίων και θηλαζόντων?

Ο ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΣ Συνδυασμός Δευκάδος—Πρεβέζης—Άρτης άπετελέσθη εκ των : 1) Τσαρλαμπά, Δευκάδος, 2) Χαβίνη και 3) Κομνηνά του, Πρεβέζης, και 4) Καλλέλη και 5) Εύρ. Καζαντζή, Άρτης, όπερ σημαίνει ότι όλοι αυτοί θά δουλεύουν γιά να επιτύχη βουλευτής ο έξ Ακαριανίας Χαβίνης!

Ο ΦΙΛΟΣ δικηγόρος κ. Γεώργ. Ν. αβής επαγγέλλεται τον Δα'ικόν, συνεργάζεται πολιτικώς στενώντατα με τον Παπαναστασιακού φίλον ύπηνόρου κ. Γ. Κιαγιά, και παραδέχεται

γεύμα εις τον βενιζελικόν Ύπουργόν των Στρατιωτικών και άρχηγόν του βενιζελικού Συνδυασμού Δευκάδος—Πρεβέζης—Άρτης κ. Χαβίνην!

Μή λησμονώμεν ότι ο κ. Γ. Νιαβής είναι Κατοῦνος, και μάλιστα άπό έκείνους πώχον βάλει τον Διάβολον στο μολοκύνθι, ως βεβαίως Ήπειρωτική παροιμία, και τώρα προβάλλει το ζήτημα ποία, από τα τρία κόμματα, θά μπουόν στο μολοκύνθισον, του Νιαβή;

ΤΗΝ παρελθοῦσαν Παρασκευήν έ πληροφορηθήμεν έκκλητικοί και σταυροκοπούμενοι άναγινώσκοντες τον «Ήπειρωτικόν Άγωνα» τη; ημέρας εκείνης ότι ο τίμιος και έργατικός νέος κ. Γω. Πελένης, εής γνωστό τάτης οικουγενείας του Μπούλζον, ο πάλληλος δε των ένοικιαστών του Δημοτικού Φόρου Ιωαννίνων, συνελήφθη μετά τινος άλλου, διαρρηγνύων το Κατάστημα των Άδελφών Χατζηγάγον, του κειμένου ως γνωστόν, εις την γωνίαν των όδων Άβέρωφ και Κατσάντων. Αλλά δεν έβράδυνε να διαψανσθή ή έδοσις αυτή, διότι ο κ. Γω. Πελένης ήρριγε το Κατάστημα των Άδελφών Χατζηγάγον, όντων ως γνωστόν, ένοικιαστών του φόρου, δι' υπηρεσιακήν ανάγκην και ή διάδοσις προήλθεν εκ παραξηγήσεως του σκοποῦ χωροφύλακος, όστις ένόμισεν ότι συνέλαβε γυντοηλέπτας!

ΠΟΔΥΣ θόρυβος γίνεται εις τας έν ταῦθα δύο έφημερίδας του κ. Μυλωνά, περί των δήθεν γενομένων αθεῶν ύποδοχών εις τα έξ ών διαρρηγνύεται. Ήμεις ποῦλά μιστον γνωρίζομεν ότι όλος τοϋναντίον συμβαίνει, εις τους Χολιαράδες κ. κ. ο φοιτητής της Νομικής κ. Θωμάς Σούλης με πολλούς άλλους τόνεργοι κάρησαν, φωνάζοντες :

—Δεν σέ θέλομεν? Δεν σέ θέλομεν, διότι άντενέργησες εις την ίδρυσιν των γεφυρών μας Τσιμόβου και Γκώγκου, ταχθείς με τους Θεσσαλούς βουλευτάς, υπέρ ίδρύσεως της γεφυρας Μπαλντούμα ξένης προς ήμεις. Ήμεις θά ψηφίσωμεν τον Συνδυασμόν του Χρηστοβασιλή, όποιος μς έφικασε τα γεφύρια Τσιμόβου και Γκώγκου με τον μακαρίτην ναύαρχον Γούδαν!

Δεχόμεθα διαψεύσεις.

ΑΠΕΦΑΣΙΣΗ άρρισεκώς ή μεταφορά όλων των, από την πόλιν παραγών εις την Πλατείαν Πάργας, οῦτω δα θά εκλείψη μία εκ των μεγαλειέτων διαχημίων της Ήπειρωτικής πρωτευούσης.

ΚΟΜΙΣΘΕΙΣΗΣ της άπαιτούμενης πσάτης ασφάλτου, άρχεται έντός της προέξης έργομάδος ή ασφαλτόστρωσις της Κεντρικής Πλατείας και της όδου Άβέρωφ.

Ἀμερικῆς Δολ. 3